

Siracusaban született. Bár teljes szívével szülőföldjének hellén hagyományaihoz, mitológiájához kötődött, gyakran vallott fájdalmas szerelemmel a szicíliai, a déli nehéz élet gyönyörűségeiről. A többiek is tősgyökeres szicíliaiak, költészetük beleillik az *Impegno 80* hitvallásába, bár hangjuk természetesen egyenként különbözik, emberi, esztétikai ízlésük szerint, egyéni színezetű. Van azonban, ami közös bennük, ami összeköti őket: az életbe, a kultúrába vetett hit, az autonóm szellem, a demokratikus elkötelezettség, a szép és az igaz szeretete, és mindenek fölött a vágy, hogy az érzelmek teljességét átéljék, melynek alapja az ismeretek és gondolkodás során szerzett méltóság, a tudatos létezés és cselekvés, a szó kultuszán keresztül vezető alkotási folyamat, mely egyszerre szenvedés és gyönyörűség, a világ minden táján, ahol ész és szenvedély párosul.

Végezetül köszönet drága barátaimnak, a *Palócföld* olvasóinak, hogy megisztelték figyelmükkel, köszönet szeretett öcsémnek, *Baranyi Ferenc*nek, akinek jóvoltából egyre jobban megismerhettem és becsülhettem a büszke, érzékeny magyar nép emberi és kulturális teljesítményét.

(Romhányi Ágnes fordítása)

IRENE REITANU MAUCERI

Két miniatűr

---

1. HAZÁM

Mint érintetlen vitorlášhajót
egy üveg türelmes védelmében,
szívemben – örök palackba zárva –
hordozom hazámat.

2. NARANCSONK

Narancsvirágok csillagképein
átsütnek a csillagok.
A dús narancsok aranylámpásain
apró napok ragyognak.
Az én földemen
soha sincs sötét.

(Romhányi Ágnes fordítása)

Fohász

Szicíliaból, Comisóból
ne rakéták szálljanak magasba,
pusztító, halálos fegyverszörnyetegek,
inkább ártatlan galambok
keringjék körbe a világot
magasan fenn az égen
hirdessék ekképp a békét!

A nap tűzaratáival
dacoló szigeten, a földön,
mely már kiemelkedett a sárból,
s jelképe lett a küzdelmes túlélésnek,
ne a tenger haragos barázdáiba
vessenek „Cruise” atomvirágot
örülten lángoló ésszel,
szorgalmasan gyilkos kezekkel,
hanem földünkbe ültessünk olivákat,
melyek dacolnak az idővel,
narancsfákat, hogy fűszerezzék meg a levegőt,
s magányos, erős szentjánoskenyérfát,
sok adakozó szőlővenyigét,
hogy gyümölcsözzenek és éljenek örökké,
most és az eljövendő évezredekben. . .

(Romhányi Ágnes fordítása)

BARTOLO CATAFFI

Messinai sírfelirat

Ez az igazi forgalom a Szoroson át.
Parttól partig, oda-vissza
hordjuk újságpapírba csomagolva
a nyomorúság élő hegyeit.
Zuhog rájuk a napfény.
A két part vakító sírkő,
s közöttük az állam hajói
meghajtják szép zászlaikat.

(Romhányi Ágnes fordítása)

Szendergő kisgyerek

Csupa önvédelem, ahogy alszol.
Szuszogásod
apró mécslángot rebegtet az éjszakámban.

Elviselhetőbb így a sötét.

Éjjelente, angyaltalan egek vándora, én,
nem lelek megtartóbb menedéket,
mint ezt a kis alvót.

Az elveszett Édenkert nem ígéz,
de azt hadd hihessem: joggal álmodom,
hogy ez a csöppség énrólam álmodik.

Nincstelennek, jogfosztottnak érzem magam,
mikor elképzelem: ez a kis alvó
sose tudja meg, hogy én
csak azért alszom el már, hogy azt álmodhassam:
énrólam álmodik.

(Papp Árpád fordítása)

VINCENZO MASCARO

Új dimenziók

A lélek új dimenziói érlelődnek.
Az idő – rohanó víz.
Megöregedett napok, kihúnyóban,
megöregedett istenek,
vonagló, halotti táncban.

És a meghurcolt eszmékből,
és a meghurcolt szívekből
kibontakozik, felmerül
a távoli Elízium
megújult látomása.

(Papp Árpád fordítása)

A kalózok

Ennyi vérszínű bárkát
sosem látott Palermo,
ördögarcú kalóznép
jött, akár lombra hernyó.

A napfényt elrabolták
e hordák
s nagy az éjszaka immár,
sötét lett, Szicília,
Szicília sírjál!

Narancsfák aranyát is
elrabolta e banda,
csupasz már a határ is,
puha pára sincs rajta.

A napfényt elrabolták
e hordák
s nagy az éjszaka immár,
sötét lett, Szicília,
Szicília, sírjál!

Csupa szín volt a tenger,
de fakó ma a tükre,
a sok tébolyodott hal
bolondmód menekülne.

A napfényt elrabolták
e hordák
s nagy az éjszaka immár,
sötét lett, Szicília,
Szicília, sírjál!

Nincs a lányok szemének
ragyogása, se lángja,
elvitték a kalózok
tükör nélküli tájra.

A napfényt elrabolták
e hordák
s nagy az éjszaka immár,
sötét lett, Szicília,
Szicília, sírjál!

(Baranyi Ferenc fordítása)

Regina noptii

Est virága,
regina noptii,
niktaloulóúdia,
honnan veszed különleges varázsod?
Ki teremtett ilyennek?
Akár a szerelem, titokzatos vagy.
Ha pártáid kitárod:
én álmodozni kezdek
rajtad felejtett szemmel.
Velem egyszólamú vagy:
veled hálnék, ha elhallgatna léted,
ha nem lennél, nem jöttem volna én sem
világra – ezt tudom jól.

Est virága,
regina noptii,
niktaloulóúdia,
ameddig bűvöd elhat:
az éjszaka elárad illatoddal.
A nappalok megsebző fénye ellen
szemhéjadnak redőnyét leereszted –
bár tudnék élni én is hunyt világban!

Titokzatos virág vagy –
én csak költő: titkok szolgája volnék...

(Baranyi Ferenc fordítása)

Óda Itáliához

Száz éve már,
hogy boldogítod földjeinket,
az Etnát, a Gran Sassót,
a Murgét és a Silát.

A kopár Délből csinos bazárt csináltál,
a Te bazárodat.

Száz éve már, hogy mutogatnak ránk,
levethetetlen maskaráinkra,
melyekben örökké bolondok
vagy örökké gyilkosok vagyunk.

Mi vagyunk jól trágyázott termő talaja
a Te felvirágzó kultúrádnak,
mi vagyunk a Cinecitta
szánandó kísérleti állatai.

Ha kell, el is adsz,
úgy is régen elnyertél
Te, ravasz crupié,
hiszen mindig nálad a bank.

Gazdasági csoda?
Csoda, igen csoda,
hogy emésztő szeretetednek
még ellenállunk.

(Rigó Béla fordítása)

A hold

A koci köhögve vánszorog.
Bekerítették a sötétet
a fák, a falak és mögülük
neszek kapkodják a tekintetet.
Romok közt búbosbanka rikácsol.
Fészke őrült géppuska torka.

Mire megszabadul a kínlódó szekér,
már nem tud dalához visszatalálni.
Megtaposnak az álmaink,
ránk szabadítják a sötétség bestiáit.

A cserépből kihajló bazsalikom
árnyába rémült egérke lapul,
mikor megvillanó luparával
belő az ablakon a hold.

(Rigó Béla fordítása)

